

Тийнейджърските приятелски групи

Тийнейджърските години са белязани със знака на протеста и поемането на най-различни рискове. Това е възрастта, в която родителите, учителите и голяма част от околните възрастни са „глупави“, а законите са за страхливите. Тийнейджърите не са нито малки деца, нито възрастни индивиди. Държат се като големи и независими, но не са докрай такива. Родителите, които са разчитали, че големите деца са самостоятелни и носят по-малко грижа, могат да се окажат неприятно изненадани. Изискват се много търпение, любов и мъдрост, за да се премине заедно с тийнейджърите през тези години.

Много е важно да се знае, че тийнейджърите имат нужда да се обособят психически от родителите си. Предстои им да натрупат опит, който няма как да получат, ако са непрестанно под крилете ни. Става непрестижно да се появявате заедно с тях на обществени места, да им избирате дрехите или пък да им давате непоискани съвети. ***Приятелите стават авторитет №1.***

Попадането лоша приятелска група през този възрастов период е много лесно, защото в група тийнейджърът се чувства **ценен, силен, смел, заобиколен от хора, които го разбират и приемат**. Само че, ако поведението на тези приятели е престъпно. Извеждането на деца от такива групи е много трудно. То не се свежда само до забраната детето да се вижда с другите от групата. Изисква се дълга и доста трудна психологическа работа и всеотдайна родителска подкрепа, за да има промяна в мисленето на тийнейджърите. Това е последният шанс, преди да се превърнат в нарушители за цял живот. И пак за някои битката ще бъде изгубена.

Не всички деца попадат в такива групи и извършват хулигански прояви и престъпления. Причината според Стив Бидълф е, че тези деца, основно момчетата, са нямали до себе си бащи, истински бащи, които да ги превърнат в мъже. Не става въпрос за семейство с двама родители, а с баща, който е ангажиран с възпитанието на сина си.

Все по-често се срещат и такива групи състоящи се от момичета. Времето е вече по-различно от това, което родителите помнят от детството си. И тук главна роля играе липсващата родителска грижа и насока. Децата не стават членове на такива групи за 1 нощ.

Ето какво можете да направите като родители:

Ако детето ви е вече част от такава група:

- Ако детето ви е станало част от лоша приятелска група, оставете всичко друго и превърнете разрешаването на този проблем в проект №1 на живота си.
- Защитете детето си. Никои друг няма да спасява **вашето дете**.
- Търсете помощта на детски психолози, на полицията, на всички, които могат да ви осигурят съвет и помощ. Потърсете подкрепа и на други добронамерени хора.
- Ако е необходимо, сменете училището и квартала, в който живеете.

Ако искате да го предпазите:

- Разговаряйте охотно с децата си, когато ви попитат нещо.
- Дори когато предизвикват правилата и законите с въпросите си, имайте търпението да им обяснявате какви са ценните неща в живота.
- Помнете, че тийнейджърите се бунтуват най-силно срещу този родител, на когото са се възхищавали най-силно в детството си. Повтаряйте си го, когато взаимоотношенията станат непоносими.
- Интересувайте се с кого излиза детето ви. Помнете имената на неговите/нейните приятели.
- Въвеждайте правила за излизанията, искайте информация къде отива, кога ще се върне, с кого излиза /не като полицаи, а като загрижен родител/.
- Ако детето ви контактува с някой възрастен – треньор, учител, по-голям приятел, запознайте се, за да разберете дали това е добър ментор или човек, който го подвежда.
- Ако детето ви има добронамерен ментор, не ревнувайте. Извадили сте късмет.

И основното: работете за добрата самооценка на детето си. По-малко ненужни критики и подценяване, повече разбиране, уважение и насърчаване!

Използвани са материали от уебсайта:

<http://zateb.dechica.com/index.php/article/details/70>